

วิธีดำเนินงาน

ตัวอย่างประชากร

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษาตอนต้น และโรงเรียนประถมศึกษาตอนปลาย ที่สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ หรือสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดขอนแก่น ประจำปีการศึกษา ๒๕๑๕ จำนวน ๑๘๒ คน

ในการเลือกตัวอย่างประชากร ผู้วิจัยได้ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่าย โดยสุ่มตัวอย่างประชากรที่เป็นครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษาใน ๕ อำเภอ จากทั้งหมด ๑๒ อำเภอ ในจังหวัดขอนแก่น จำแนกได้ดังนี้

อำเภอภูเวียง	เป็นชาย	จำนวน ๔๑ คน
อำเภอหนองเรือ	เป็นชาย	จำนวน ๓๖ คน
อำเภอชุมแพ	เป็นชาย	จำนวน ๕๐ คน
อำเภอบ้านไผ่	เป็นชาย	จำนวน ๓๘ คน
อำเภอชนบท	เป็นชาย	จำนวน ๒๗ คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามความคิดเห็น ชนิดมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ที่สร้างขึ้นเอง เพื่อประเมินประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของครูที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันฝึกหัดครู ที่ปฏิบัติงานสอนในโรงเรียนประถมศึกษา การสร้างแบบสอบถามความคิดเห็น ผู้วิจัยได้ดำเนินงานตามลำดับดังนี้

๑. ศึกษานโยบายการจัดการศึกษาระดับฝึกหัดครู หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา (ป.กศ.) พ.ศ. ๒๕๐๘ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง

(ป.กศ. สูง) พ.ศ. ๒๕๑๐ หลักสูตรประกาศนียบัตรประโยคครูประถม (ป.ป.)

พ.ศ. ๒๕๑๐ และระเบียบการวัดผลนักเรียนฝึกหัดครูของกรมการฝึกหัดครู

๒. ศึกษาวารสาร หนังสือพิมพ์ ตำรา สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ วิทยานิพนธ์ บทความ
ย่อวิทยานิพนธ์ คังกล่าวไว้ในบทที่ ๒ รวมทั้งข้อคิดเห็นและทัศนะของบุคคลในวงการ-
ศึกษาที่เกี่ยวกับเรื่องคุณภาพ ประสิทธิภาพของครู และการศึกษาระดับฝึกหัดครู

๓. ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามความคิดเห็น ชนิดมาตราส่วนประเมินค่า จำนวน
๑๐๐ ข้อ โดยยึดถือนโยบายการจัดการศึกษาระดับฝึกหัดครูของกรมการฝึกหัดครู ความ
มุ่งหมายในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา (ป.กศ.) พ.ศ. ๒๕๐๘ หลักสูตร
ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง) พ.ศ. ๒๕๑๐ หลักสูตรประกาศนียบัตร
ประโยคครูประถม (ป.ป.) พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งครอบคลุมเรื่องต่างๆ ดังนี้

๓.๑ บุคลิกภาพ

๓.๒ ความรู้ ความสามารถในวิชาการ

๓.๓ ความรู้ ความสามารถในการจัดการเรียนการสอน

๓.๔ ความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ

๓.๕ ความรู้ ความสามารถในวิชาพิเศษ

๓.๖ มนุษยสัมพันธ์

๔. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น จำนวน ๑๐๐ ข้อ คังกล่าวไว้ในข้อ ๓ ไป-
ทดลองใช้ (try - out) กับครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดขอนแก่นจำนวน
๑๕ คน เมื่อกลางเดือนมกราคม ๒๕๑๖ แล้วนำแบบสอบถามที่ผู้ตอบได้ตอบแล้วมาปรับ
ปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ เพื่อให้เหมาะสมถูกต้องตามวัตถุประสงค์ยิ่งขึ้น เช่น ปรับ
ปรุงแก้ไขสำนวนภาษาที่ไม่รัดกุม คลุมเครือ ตัดข้อที่ซ้ำกันออก และเพิ่มเติมคุณลักษณะ
ที่จะประเมินค่า จนถือได้ว่าเป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์ ซึ่งประกอบด้วยเรื่องคังกล่าว
แล้วในข้อ ๓ จำนวน ๘๐ ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปมอบให้หัวหน้าหมวดการศึกษาอำเภอทั้ง ๕ แห่งด้วยกันเอง เมื่อปลายเดือนมกราคม ๒๕๑๖ พร้อมกับชี้แจงวิธีตอบแบบสอบถามจนเป็นที่เข้าใจ ขอความร่วมมือให้แจกแบบสอบถามแก่ครูใหญ่ซึ่งจะเข้ามาประชุมประจำเดือน ในวันที่แต่ละอำเภอกำหนด และให้ชี้แจงวิธีตอบแบบสอบถามแก่ครูใหญ่เหล่านั้นจนเป็นที่เข้าใจ เมื่อครูใหญ่ตอบแบบสอบถามเสร็จแล้ว ให้มอบแบบสอบถามไว้ที่หมวดการศึกษาอำเภอ แล้วผู้วิจัยนัด วัน เวลา เก็บรวบรวมแบบสอบถามจากแต่ละอำเภอคืน เมื่อครบกำหนดแล้ว ได้รับแบบสอบถามคืนจำนวน ๑๕๒ ฉบับ จากแบบสอบถามที่แจกทั้งหมดจำนวน ๒๐๐ ฉบับ คิดเป็นร้อยละ ๗๖

นำแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมได้มาตรวจให้คะแนนตามมาตรา ๕, ๔, ๓, ๒ และ ๑ ตามลำดับ รวบรวมคะแนนที่ตรวจได้ทำการวิเคราะห์ต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ แบ่งเป็น ๔ ตอน คือ

๑. วิเคราะห์ความคิดเห็นของครูใหญ่ทั้งหมดเกี่ยวกับเรื่องประสิทธิภาพของครูที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันฝึกหัดครู โดยแยก

๑.๑ วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของครูใหญ่ในแต่ละข้อความของแบบสอบถาม

๑.๒ วิเคราะห์ค่าร้อยละของครูใหญ่ที่มีความคิดเห็นในแง่ความรู้ความสามารถในวิชาพิเศษของครูที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันฝึกหัดครู

๒. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของครูใหญ่ที่มีวุฒิ ป.ม. หรือเทียบเท่าขึ้นไป กับครูใหญ่ที่มีวุฒิต่ำกว่า ป.ม. หรือเทียบเท่าลงมา เกี่ยวกับความคิดเห็นเรื่องประสิทธิภาพของครูที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันฝึกหัดครู โดยการทดสอบค่า z (z - test) ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๑

๓. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของความวิตกกังวลของครูใหญ่ที่มีประสบการณ์ดำรงตำแหน่งครูใหญ่ ๑ - ๑๐ ปี กับครูใหญ่ที่มีประสบการณ์ดำรงตำแหน่งครูใหญ่ ๑๑ ปีขึ้นไป เกี่ยวกับความวิตกกังวลเรื่องประสิทธิภาพของครูที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันฝึกหัดครู โดยการทดสอบค่า z (z - test) ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๑

๔. หากความถี่ในเรื่องต่าง ๆ ที่ครูใหญ่ทั้งหมดเสนอแนะมา เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพของครูที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันฝึกหัดครู และปรับปรุงแก้ไขการฝึกหัดครูให้ดียิ่งขึ้น

การสรุปว่า ครูใหญ่มีความวิตกกังวลอย่างไรเกี่ยวกับประสิทธิภาพของครูที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันฝึกหัดครู พิจารณาจากค่าเฉลี่ย การยลละของความวิตกกังวลในแต่ละข้อความของแบบสอบถาม

การพิจารณาค่าเฉลี่ยของความวิตกกังวลของครูใหญ่ มีหลักเกณฑ์ดังนี้

- ค่าเฉลี่ย ๔.๕๑ - ๕.๐๐ หมายถึง ต่ำมาก พอใจมาก ทำมากที่สุด มีมากที่สุด
- ค่าเฉลี่ย ๓.๕๑ - ๔.๕๐ หมายถึง ต่ำ พอใจ ทำมาก มีมาก
- ค่าเฉลี่ย ๒.๕๑ - ๓.๕๐ หมายถึง ปานกลาง พอใจ ทำพอประมาณ มีพอประมาณ
- ค่าเฉลี่ย ๑.๕๑ - ๒.๕๐ หมายถึง ยังไม่พอใจ ยังไม่พอใจ ทำบ้างเล็กน้อย มีน้อย
- ค่าเฉลี่ย ๑.๐๐ - ๑.๕๐ หมายถึง ยังใช้ไม่ได้เลย ไม่เป็นที่พอใจเลย มีน้อยที่สุด

สูตรสถิติที่ใช้ในการคำนวณ

๑. ค่าเฉลี่ยของความถี่เห็น^๑

$$\bar{X} = \frac{\sum fX}{N}$$

เมื่อ \bar{X} คือ ค่าเฉลี่ยของความถี่เห็นของกรณีใหญ่ทั้งหมดในแต่ละข้อ

$\sum fX$ คือ ผลรวมของคะแนนในแต่ละข้อ

N คือ จำนวนตัวอย่างประชากร

๒. การทดสอบค่า z (z - test)^๒

$$z = \frac{(\bar{X}_1 - \bar{X}_2) - (\mu_1 - \mu_2)}{\sigma(\bar{X}_1 - \bar{X}_2)}$$

$$p < .01$$

เมื่อ

μ_1 คือ ค่าเฉลี่ยของความถี่เห็นที่ควรจะได้จากกรณีใหญ่กลุ่มที่ ๑ ในแต่ละข้อ

μ_2 คือ ค่าเฉลี่ยของความถี่เห็นที่ควรจะได้จากกรณีใหญ่กลุ่มที่ ๒ ในแต่ละข้อ

\bar{X}_1 คือ ค่าเฉลี่ยของความถี่เห็นของกรณีใหญ่กลุ่มตัวอย่างที่ ๑ ในแต่ละข้อ

^๑ประคอง กรชนสุต สถิติศาสตร์ประยุกต์สำหรับครู (พิมพ์ครั้งที่ ๒:

พระนคร : ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๑๓) หน้า ๔๐.

^๒ประคอง กรชนสุต เรื่องเกม หน้า ๘๗.

\bar{x}_2 คือ ค่าเฉลี่ยของความถี่เห็นของครุใหญ่กลุ่มตัวอย่างที่ ๒
ในแต่ละขอ

$\sigma(\bar{x}_1 - \bar{x}_2)$ คือ ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของผลต่าง
ระหว่างค่าเฉลี่ยของความถี่เห็น

๓. ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของผลต่างของค่าเฉลี่ยของความถี่เห็น^๓

$$\sigma(\bar{x}_1 - \bar{x}_2) = \sqrt{\frac{\sigma_1^2}{N_1} + \frac{\sigma_2^2}{N_2}}$$

เมื่อ

σ_1^2 คือ ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ ๑

σ_2^2 คือ ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ ๒

N_1 คือ จำนวนตัวอย่างประชากรกลุ่มที่ ๑

N_2 คือ จำนวนตัวอย่างประชากรกลุ่มที่ ๒